

Ige: Mt 1,18-25

Kedves Testvérek!

1. Készülve a Karácsonyra a napokban újból elgondolkodtam azon, hogy mit jelent számomra a Karácsony?

Gyermekkoromban ez mindig a meglepetések és az ajándékok ünnepe volt. Izgatottan vártam, szüleim mivel lepnek meg, mi lesz a karácsonyfa alatt. Édesanyám mindig szeretett valami igazán hasznosat ajándékozni mindenkinek. Így én is legtöbbször inget, zoknit, nadrágot vagy kabátot kaptam, attól függően, hogy éppen mit nőttem ki, vagy mi ment tönkre. Azonban édesapám szeretett olyan dolgokkal meglepni engem, ami kevésbé volt hasznos, de lehetett vele játszani. Én ezeket a meglepetéseket vártam igazán gyerekként.

Később egyre inkább én is azon igyekeztem, hogy családtagjaimat, szeretteimet meglephessem valami szép és hasznos ajándékkal. Én magam megpróbálom ötvözni édesanyám és édesapám ajándékozását. Legyen az ajándék hasznos is, de mégis jelentsen meglepetést és örömet.

Szeretném megkérdezni, hogy milyen a jó bokszoló? A jó bokszoló jobban szeret adni, mint kapni. Ugyanakkor a jó bokszoló kapni is tud, nemcsak adni. Úgy hiszem, az tudja igazán megérteni a Karácsonyt, aki olyanná válik, mint a jó bokszoló.

a) Vannak sokan, akik abba a hibába esnek, hogy csak önmagukra gondolnak, csak kapni szeretnek.

b) Mások pedig mindenkit túllicitálnak az ajándékozásban, de semmit sem képesek elfogadni. Ha valamit kapnak, akkor rögtön újabb ajándékkal viszonzozzák a kapott figyelmességet.

Egyik véglet sem jó. Igenis fontos, hogy tudjunk adni is és kapni: legfőképpen szeretetet. Mert arra van mindnyájunknak szüksége. Mindenki ki van éhezve a szeretetre. Adósai vagyunk egymásnak. Tartozunk egymásnak azzal, hogy még jobban és tisztábban szeressük házastársunkat, gyermekeinket, szüleinket.

Pál erre szólít fel a római levélben: *„Senkinek se tartozzatok semmivel, csak azzal, hogy egymást szeressétek; mert aki a másikat szereti, betöltötte a törvényt.”* Róm. 13,8

Lehet nagyon szép szavakat mondani egymásnak, lehet drága és értékes ajándékokkal meglepni a másikat, de egy a fontos: a képmutatás nélküli szeretet. Péter apostol nem véletlenül mondja: *„Tisztítsátok meg lelketeket az igazság iránti engedelmséggel képmutatás nélküli testvérszeretetre, egymást kitartóan, tiszta szívből szeressétek,”* 1Pt. 1,22

Jézus azért született az első Karácsonyon, hogy beteljesedhessen az Ézsaiás próféta által 700 évvel korábban leírt ígéret: „Immánuel”, hogy rajta keresztül velünk lehessen Isten.

A gyerekek sokszor kérnek segítséget szüleiktől, mert az édesapa, vagy az édesanya meg tudja mutatni, hogyan kell, vagy tud segíteni elkészíteni. Sokszor az is elég a gyerekeknek, hogy ha ott van mellette apa vagy anya, és akkor sikerül, amit eltervezett. Így vagyunk mi is mindnyájan, ha velünk van Isten, akkor mintha minden könnyebb lenne, könnyebben megy. Ha Isten velünk, akkor jól összejönnek a dolgok, akkor nem vallunk kudarcot, akkor több öröm van a hétköznapokban, és kevesebb idegeskedés és bosszúság. *„Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?”* Róma 8,31

Jézus Krisztusnak ezért kellett erre a földre megszületni, hogy ne legyünk magunkra hagyatva, hanem velünk lehessen Isten.

2. Talán 15 éves lehettem, amikor még egy nagyon fontos dolgot megértettem a Karácsony ünnepéből: **megértettem, hogy Isten számára rendkívül nagy boldogságot jelentett, hogy Fia, Jézus Krisztus által önmagát adhatta nekünk, embereknek.** Azóta az a vágyam, hogy minél többen megismerhessék Karácsony igazi értékét, Isten legnagyobb ajándékát. Amikor a Bibliában erről

olvasunk, akkor szinte meglepődünk, hogy mennyire egyszerű szavakkal van leírva az, hogy a világ teremtője, mennyei **Atyánk saját Fiát szánta meglepetésnek, ajándéknak, amivel meg akarta lepni az embereket.**

Igaz, hogy a körülményeken a szülők, József és Mária is meglepődtek, ezért kellett, hogy az Úr angyala megszólítsa őket, és néhány fontos dolgot elmondjon nekik. Ezeket olvashatjuk mi is a történetben. Mégis azt érezzük, hogy a megváltás csodája rejtve marad előttünk, és csak egészen keveset tudhatunk meg.

A Bibliában egy másik helyen, János örömhírében erről az eseményről így olvasunk: *„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”* (Jn. 3,16)

3. Ha körülnézünk a világban, nagyon sok gonoszságot látunk. Szeretnénk magunkat kivonni a rossz dolgok alól, de olykor mi is szenvedünk miatta. Talán ezért van az is, hogy vannak emberek, akik Istenről is a rosszakaratot tételezik fel. Istent egy zsarnok és kegyetlen úrnak képzelik el, aki nek kedve telik abban, hogy az emberekkel játszadozzon.

A Bibliát olvasva Istent én egészen másnak ismertem meg. Olyan nagyszerű, hogy van egy Isten ezen a világon, Akinek nem az a szándéka, hogy rosszat tegyen az emberrel, hogy zsarnokoskodjon felette. Ellenkezőleg: **Ő olyan Isten, Aki szeret bennünket. Szeret téged és engem.** És Ő be is akarta bizonyítani azt, hogy szeretettel van irántunk. Ezért számára legdrágábbat, a Fiát küldte el a Földre, hogy általa velünk lehessen. Mert Isten szeret veled lenni. Szereti a társaságodat. Örömet leli abban, hogy hall téged beszélni és nevetni. De osztozik veled abban is, ha bosszús vagy, esetleg elkeseredett. Ha sírsz, együtt sír veled. Ha gyászolsz, a legjobban Isten tud megérteni és megvigasztalni téged.

Mert Jézus egészen úgy született meg, ahogyan te vagy én. Sírt születésekor, sírt, amikor fájdalma volt, amikor fáj a lelke. És tudott örülni az élet örömeinek, mások örömeinek. Félt a szenvedéstől, a fájdalomtól a Gecsemáné kertjében. Fáj a teste a kínzástól és a kereszttől. És fáj a lelke a magánytól, amikor azt érezte, hogy Isten is elhagyja őt.

Isten Jézus Krisztus által bizonyította be neked és nekem azt, hogy vállalja a mi sorsunkat, vállalja a mi szenvedéseinket, csupán azért, mert nagyon szeret. Nagyon szeret téged és még engem is. Ezért születhetett meg erre a földre Karácsonykor a Megváltó. És ezért lehet velünk az Isten ma is az Ő Lelke, a Szentlélek által.

4. Ha még egy mondatot olvasunk a János evangéliumából, akkor ezt találjuk: *„Mert az Isten nem azért küldte el a Fiút a világba, hogy élítélje a világot, hanem, hogy üdvözljön a világ általa.”* Jn. 3,17 Ez pedig azt jelenti, hogy **Istennek lenne oka és van oka haragudni a világa.** Van oka a büntetésre – ezt mindnyájan láthatjuk, hiszen mi magunk is nagyon sok gonoszsággal találkozunk naponta. De Istennek **nem az a célja, hogy büntessen, hanem az, hogy megszabadítson** mindnyájunkat az önzéstől, az indulatainktól, a haragtól, vagyis minden rossztól és bűntől, ami elválaszt minket Tőle. Végző soron pedig az a célja, hogy üdvösséget és örökéletet adhasson, miután elköltözünk ebből a világból.

Más szavakkal elmondva, Karácsony azt jelenti, hogy **új lehetőséget adott neked és nekem az Isten arra, hogy hozzá tartozzunk, hogy mi is Istennel lehessünk.** Új lehetőséget kaptál arra, hogy mostantól csak Őneki élj. Új lehetőséget kaptál arra, hogy üdvösségre juss. Ehhez pedig nem kell mást tenned, csak hinned az Ő Fiában, Jézusban. Mert ha hiszel Jézusban, akkor a te életedben is valósággá lesz az angyal jövendölése: *„Íme, a szűz fogan méhében, fiút szül, akit Immánuelnek neveznek – ami azt jelenti: Velünk az Isten.”*

Ma azt kívánom kicsinek és nagynak, gyermeknek és felnőttnek, hogy legyen valóságosan veled az Isten. Ámen.

Loment Péter lelkész